

Stāsta Gunārs Cīrulis

Katram dzejniekam, rakstniekam ir sava dzīves uztvere un savs lasītājs. 14. februāra pēcpusdienā mūsu institūta kolektīvam bija iespēja tikties ar prozaīki — māksliniecisku aprakstu, aizraujošu detektīvromānu autoru un kinodramaturgu Gunāru Cīruli.

Jau ar Gunāra Cīruļa pirmajiem vārdiem mums, klausītājiem, bija skaidrs, ka neesam vēlti nākuši. Gadu gaitā uzrakstītās grāmatas un izveidojusies rakstnieka pieredze apliecina, ka detektīvžanrs literatūrā nebūt nav tik viegls kā varbūt no malas izskatās. Pats Gunārs Cīrulis saka, ka, lai uzrakstītu, piemēram, romānu «Mīļais, nesteldzies», vajadzēja izstudēt tiesas sēžu materiālus 13 sējumos un neskaitāmas stundas aizvadīt pārrunās ar izmeklēšanas darbiniekiem.

Klausoties G. Cīruļa teiktajā, radās atziņa, ka ikvienam no mums būtu jāzina rakstnieka īpatnējais ceļš literatūrā, lai la-

bāk uztvertu un vērtētu daiļdarbus.

Jāatzīmē, ka G. Cīrulis spēj aizraut klausītājus arī ar savā labsirdīgo smaīdu un nepiespiesto, brīvo runas manieri. Rakstnieks labprāt atbildēja uz uzdotajiem jautājumiem, piemēram par ilggadējo draudzību un radošo sadarbību ar Anatolu Immermani, par materiālu vākšanas metodi, par saskarsmi ar ārzemju rakstniekiem, par darbību kino u. c. Interesanti bija dzirdēt G. Cīruļa domas par jauno Rīgas kinostudijas mākslas filmu «Kad bremzes netur» (pēc romāna «Mīļais, neseidzies» motīviem).

Tikšanās ar rakstnieku mums padarīja garīgi bagātākus un deva vienu paraomām. Zēl tikai, ka šo izdevību — tikties ar rakstnieku — izmantoja neliela daļa mūsu kolektīva.

Gunārs Cīrulis, no mums atvadījies, atkal devās uz Jūrmalu strādāt. Turpinās darbs pie jauna romāna.

SANDRA VAGARE